

Interview met Hein Nussy

Over wonen en leven in Capelle a/d IJssel.

Hein Nussy is van Molukse afkomst en geboren in 1955 in het Kamp Vught. Zijn ouders zijn in 1950 naar Nederland gekomen. Hein is het vijfde kind van een gezin van zes. Op 3-jarige leeftijd kwam hij met zijn ouders in Capelle aan den IJssel, in Kamp IJsseloord waar de meeste Molukkers toen kwamen te wonen. Aan het kamp Vught heeft hij als kind geen herinneringen, maar hij is daar later voor familiebezoek regelmatig wel enige keren teruggegaan om daar te kijken. Tot 1972 heeft hij in IJsseloord gewoond. Hein vertelt over zijn vele herinneringen aan IJsseloord en aan de Molukkenwijk Oostgaarde waar hij later de meeste Molukkers is gaan wonen. Hij werkt als maatschappelijk werker voor het Ministerie van Justitie in een rijksinrichting voor jeugdigen.

“IJsseloord was in the middle of nowhere. De eerste boerderij, die je toen kon zien, was een kilometer verderop. En een paar honderd meter verder weer een boerderij. Dan pas kwam je bij het oude dorp. De flats en de wijken er omheen stonden er toen nog niet. Het was allemaal weiland.

In 1958 ben ikis hij daar komen wonen. De kamp was daar speciaal neergezet voor ons, Molukkers. Het kamp bestond uit barakken. In iedere barak woonden zo'n vijf gezinnen. Die barakken waren speciaal

Het kamp was omringd met een strook bos en in het midden was een plein. De kinderen konden er naar hartelust spelen. Je kon slootjespringen bijna tot aan Moordrecht. Het kamp stond langs de dijk, waar nu het Paradijsseelpark is. Het was een vrij groot kamp. In de barakken had ieder zijn eigen ingang. Een beetje privacy, maar niet veel, want de muren waren van hout en je kon de burens horen praten. We praatten ook soms door de muren tegen elkaar. We hadden nog geen mobieltjes en die hadden we zo ook niet nodig. We woonden naast een gezin met kinderen van dezelfde leeftijdsgroep. Je leeftijdsgenoten waren je vriendjes. Elke woning had een eigen keuken in de barak. Verder We hadden we een paar kamers; een huiskamer, een toilet en een paar slaapkamers. Voor in de wijk het kamp had je een slagboom bij de aansluitingsweg. Die stond wel altijd open. We waren Het kamp was niet met hekken, maar met sloten en een dijk, omgeven. Het was een gesloten gemeenschap.

Er woonden in het kamp ook mensen die aanzien hadden binnen de Molukse gemeenschap. Een verpleegkundige (tante zuster) en mensen die toezicht hielden dat het kamp er netjes uitzag (oom Paays en oom Tete) en ook voor de sociale controle zorgden, die erg groot was.

Ook liepen er Nederlandse mensen rond die voor het onderhoud (meneer Jaap en meneer de Zeeuw) en voor de medische hulp het beheer van de kamp zorgden. De melkboer, kruidenier, kolen- en groenteboer kwamen hun spullen in het kamp verkopen.

Er was een badhuis, waar we konden douchen en onze moeders de was konden doen. Het werd ook gebruikt als kleedkamer door de Molukse voetbalverenigingen, Sagu Boys en FC Maluku. Achter het kamp hadden we een voetbalveld.

We speelden rondom het kamp in het bos, op het plein en in de weilanden. Het badhuis werd door de jeugd ook gebruikt als hangplek. In het weekend brachten we daar hele nachten door. Vooral als er een feest was in het kamp.

De mannen vaders werkten. Daarom zijn de meeste mannen gezinnen naar IJsseloord verhuisd, omdat ze de mannen in Capelle Capelle omgeving konden werken. In eerste

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

instantie gingen de mannen er nog vanuit dat we terug zouden gaan naar de Molukken. Maar mijn vader zag al gauw in dat het niet zou lukken. Later werd mij duidelijk, ook omdat zij al waren ontslagen uit het leger, dat ze niet meer terug konden.”

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

De kleuterschool en de eerste 2 klassen van de lagere school volgden we in het kamp. Ik kreeg les van (juffrouw Brouwer en juffrouw Du Moulin). Vanaf de derde klas van de lagere school ging ik Hein Nussy ging vanuit het kamp lopend naar school in het dorp. “Soms gingen we met de bus en tussen de middag bleven we over. Naar de middelbare school ging ik altijd lopen. Niet alleen ik, maar de meeste jongens en meisjes uit het kamp die naar de middelbare school gingen. Je ging met een hele grote groep naar school en je voelde je nooit een buitenstaander. Met vier of vijf Molukse kinderen zat je in dezelfde klas. Thuis spraken we Maleis en op school moesten we Nederlands spreken. We zijn tweetalig opgevoed. Met twintig tot dertig leeftijdgenoten zaten we op in de klas in dezelfde school. We voelden ons volkomen geaccepteerd en hadden veel Nederlandse vrienden”. Ik had heel veel Nederlandse vrienden.”

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Hein vond het wel fijn om naar de wijk Oostgaarde te verhuizen..

“Het was in de winter altijd wel koud in de barak. Je kon 's nachts door de reten van de muren de sterren zien. We hadden alleen een kachel in de huiskamer, dus 's winters kregen we een extra deken erbij. In het badhuis was ook een gelegenheid om de kleren te wassen. Alleen in het badhuis was daar kwam warm water uit de kraan. In de barakken hadden we alleen koud water. Soms, als we geen zin hadden om naar het badhuis te gaan, maakten we een wassen we ons thuis in de WC (een Frans toilet), wat betekende dat je eerst water moest koken of met emmers met warm water in het badhuis moest halen.

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Omdat we als laatste aan de beurt waren om naar de wijk te verhuizen, p een bepaald moment werd het kamp steeds leger en voelde het wel verlaten aan”

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

In 1972 is kamp IJsseloord ontruimd.

“Van IJsseloord naar een gewoon groot huis was wel een overgang. Maar ik vond het wel fijn. Naast mijn ouders, bestaat ons gezin uit drie jongens en drie meisjes. kreeg ik een klein kamertje bij. Voor mij werd een bed en een bureau in ‘de ketelkamer’ geplaatst en eindelijk hadden we een normale douche. We kregen geld om ons huis in te richten. Het geld was voor gordijnen en vloerbedekking etc. Er was een speciale afbetalingsregeling en een Hollandse mijnheer - (meneer van Eik -), bij wie bijna alle gezinnen gordijnen en vloerbedekking etc. op afbetaling kochten. In de wijk kwam hij het geld maandelijks innen.

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Mijn broers en zussen waren al eerder Capelle in gegaan buiten de Molukse wijk en Capelle gaan wonen.

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Nadat ik getrouwd was, Na mijn trouwen ben ik in de Purmerhoek gaan wonen, en stond op de lijst voor een woning in de Molukkenwijk. Je kon je inschrijven en dan wachten op je beurt. Of je bleef bij jouw ouders wonen en dan wachtte je tot je aan de beurt was. Nadat er een huis was vrijgekomen en Toen ik aan de beurt was, zegde mijn vader de huur van zijn huis op, omdat hij terug naar de Molukken ging. Ik kreeg mijn ouderlijke huis toegewezen en ben direct weer in de wijk gaan wonen. In deze wijk wonen Molukkers en Nederlanders die affiniteit hebben met de Molukse gemeenschap. Dit is gekozen besloten door onze voorman van de toenmalige kampraad in overleg met de gemeente Capelle. Vroeger heette dit de kampraad en sinds we in de wijk wonen heet dat de wijkraad. Het is over het algemeen een gekozen raad. De mensen stellen zichzelf beschikbaar. Helaas zijn er geen jongeren meer die zich beschikbaar willen stellen. Ik was zelf ook een tijd lid van de wijkraad. Elke woensdagavond was er open spreekuur voor alle bewoners.

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

In de Molukkenwijk staat een ~~eigen protestantse~~ kerkgebouw, dat gebruikt wordt door drie protestantse gemeentes met ieder ~~zijn een~~ eigen dominee en een ontmoetingscentrum waar activiteiten worden georganiseerd. Op zondag wordt er voor de ouderen een bingo georganiseerd. We ~~hebben~~ hadden verschillende werkgroepen onder andere voor het “Opgaarden” en sport en recreatie. ~~Er zijn~~ Ook waren er door de jaren heen verschillende Molukse bandjes, die daar konden repeteren.

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Bij de problemen eind jaren zeventig liepen de emoties hoog op. Er was sprake van achterstallig onderhoud van de huizen; we wilden geen huur betalen totdat daar wat aan gedaan was. Uiteindelijk liep dat uit op heel veel geweld. De toenmalige woningstichting wilde een aantal gezinnen het huis uitzetten. Bij de uitzettingen werd de Politie en ME ingeschakeld. ~~is er op af gekomen~~ Alles escaleerde zodanig dat er door de politie werd geschoten; er vielen gewonden.

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

~~De de~~ landelijke politiek heeft zich ermee bemoeid. De Molukse woningstichting Walang werd opgericht. De woningen zijn ~~sindsdien onder beheer van~~ eigendom geworden van Walang. De straten en plantsoenen vallen onder het beheer van de gemeente Capelle aan den IJssel.

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

“Walang” is een Maleis woord. Het betekent een onderkomen waar je kunt overnachten. In de Molukken, heeft elke familie een stuk grond/oerwoud om groenten en fruit te verbouwen, net zoals men hier een volkstuintje heeft. Die stukken grond liggen vaak een eind weg van ~~de~~ woning hun huis. Dan is het door de afstand beter om in de walang te overnachten, dan ~~steeds~~ elke dag heen en weer te moeten ~~gaan~~ lopen.

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Zelf ben ik al een paar keer naar de Molukken geweest, waar nog veel familie van mij woont. Het voelt dan alsof ik thuis ben.

Als je in de Molukkenwijk rondloopt, zie je dat er wel wat verbeterd kan worden. Er zijn verzakkingen. ~~De staat van een aantal woningen is dusdanig dat er wat verbeterd moet worden.~~ De straten moeten opgehoogd worden en wat mij betreft mag er meer eenheid komen in de kleuren van de carports.(schuurtjes)?? Daar moet binnen de Molukse gemeenschap ~~e-Capelle~~ over gesproken worden.

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Met opmaak: Tekstkleur: Auto

Terugkijkend kan ik alleen maar zeggen dat mijn ouders toen een wijs besluit hebben genomen om in de jaren vijftig naar Capelle aan den IJssel te verhuizen. Ik heb me altijd welkom gevoeld in Capelle en als lid van (DMC) de Molukse wijkraad door het Capelse bestuur altijd gewaardeerd en gerespecteerd gevoeld. Verder zijn de voorzieningen hier uitstekend. Bijna elke opleiding kan je hier volgen en anders is Rotterdam een goede uitwijkmogelijkheid. Ook is het openbaar vervoer goed geregeld. Je zit zo in Rotterdam en zoals mijn geval in Spijkenisse waar ik werk.

Er is voldoende werk te vinden. Zowel mijn broers, zussen en ik zijn in al die jaren nooit langer dan een paar maanden werkloos geweest en als je een auto hebt, dan zit je zo vanuit Capelle op de snelweg richting Utrecht –Nieuwegein waar mijn zus woont - Amsterdam of verder Zaandam -waar 2 zussen wonen- en Gorinchem –waar mijn broer woont -.